

Hej! Jag heter Judit och det är jag som har varit elevrådsordförande det här läsåret. Under årets gång har jag utvecklats väldigt mycket som person och lärt mig mycket av de kloka elever som suttit i elevrådet tillsammans med mig. Det har varit så roligt att få höra era åsikter och se det engagemang som finns hos er elever. Särskilt de yngre eleverna har inspirerat mig att våga säga vad jag tycker och tänker. Att de, trots deras ålder, vågar stå upp för sina och klassens åsikter tycker jag är modigt och inspirerande! I slutet av förra läsåret kom jag med förslaget att slå ihop de två elevråden till ett stort. Jag var trött på att det äldre elevrådet inte vågade säga vad de tyckte och att vi aldrig kom fram till något på våra möten. Jag lade fram mitt förslag till Johan och han tyckte det lät som en bra idé. Under detta läsåret har mitt förslag blivit till verklighet och jag tror verkligen att det är det bästa som kunde ske för elevrådet. De yngre barnen vågar säga vad de tycker och är inte rädda för att uttrycka sina åsikter trots att det sitter ett gäng äldre elever runt dem. Genom detta har de inspirerat de äldre att våga säga vad de tycker. Vilket sällan skedde under elevrådet med klass 6-9 förra året. När jag kom tillbaka till Älvsboda igen, vårterminen i 6an, kom jag som en trasig själ. Jag hade hoppat av min tidigare skola och ingen lärare där brydde sig om att få mig tillbaka. När jag kom hit möttes jag av ett enormt stöd. Jag kan inte med ord beskriva vilken skillnad Ulrika Karjalainen har gjort i mitt liv. Jag kom hit trasig, men du lappade ihop mig. Tack för alla gånger jag fått komma in till dig med tårarna i halsen, tack för du stöttat mig. Fått mig att förstå att hälsan ibland måste få gå före skolan. Att höga betyg inte är värda den enorma stress och ångest jag hade under vissa perioder. Tack Ullis. Jag är förevigt tacksam för ditt stöd. Du kommer alltid ha en särskild plats i mitt hjärta. Jag vill även tacka Ann-Sofie Norgren, Anna Arkenäs, Sofie Hedlund, Serdar Camuz, Patricia Lärkefjäll, Eva Österdahl, Damian Riveira och Ewa Andersson för all hjälp och stöd ni gett mig under dessa år. Ni har hjälpt mig att bygga upp mig själv från botten upp till toppen. Idag är jag gladare än någonsin och, med risk för att låta självgod, så otroligt stolt över mig själv och mina prestationer. Jag började på skolan med E i nästan alla ämnen och ämnesvarningar, idag går jag ut med A i flera ämnen. Det hade aldrig varit möjligt utan er. Och Tova, min finaste bästa vän. Vad skulle jag gjort utan dig? Efter varje fall har du sträckt ut din hand, funnits vid min sida. Vår vänskap är det finaste jag någonsin upplevt och jag ser fram emot gymnasiet och tiden efter med dig vid min sida. Tack för allt. Efter ett fantastiskt år som elevrådsordförande har det nu blivit dags att lämna över klubban till nästa ordförande. Det är med både sorg och glädje som jag nu ska lämna över klubban till Lovisa. Sorg för att jag inte längre får sitta med skolans fantastiska representanter varje torsdagsmorgon, glädje för jag att jag vet att klubban vilar säkert i Lovisas händer. Hon är en så fantastisk människa och underbar på alla sätt och vis. Jag vet att hon kommer göra stor skillnad för skolan och alla elever. Från botten av mitt hjärta vill jag återigen tacka för dessa år. Nu är det dags för mig att ta ett kliv mot vuxenlivet och börja på gymnasiet. Följ min dröm och leva livet. Även om jag vet att de kommande tre åren kommer bli fantastiska, går det aldrig att jämföra med mina år på Älvsboda. Tack för att ni trodde på mig när jag inte ens trodde på mig själv. Jag älskar er.